

کاربرد الیاف درخت نخل در ایجاد هتل های ساحلی با رویکرد معماری بومی

آزاده کدیور، دکتر امیر بهمنی چاهستانی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، دانشگاه پیام نور بندرعباس، ایران، azadehkadivar.architect@gmail.com

۲- هیئت علمی دانشگاه فنی و حرفه ای هرمزگان، ایران Amirbch2@yahoo.com

چکیده

اوضاع اقلیمی از عوامل مؤثر در شکل دهی محیط های انسان ساخت می باشند که مبین آن معماری سنتی کشورهای مختلف جهان، به ویژه خاورمیانه، سرشار از تجارب و نمونه هایی است که نشان دهنده راه حل های بسیار دقیق و حساب شده در سازگاری فضاهای کالبدی شهرها با اوضاع اقلیمی است. عناصر شهری در هماهنگی با محیط طبیعی و فرهنگی چهره ای خاص یافته اند و در بهره گیری از انرژی های طبیعی و مقابله با شرایط نامساعد و بسیار سخت اقلیمی کاملاً موفق بوده اند. خاستگاه معماری بومی ریشه در اقلیم و طبیعت منطقه دارد. بافت کالبدی شهرهای ایران ضمن برخورداری از ارزش های معماری همانند سادگی و بی پیچیدگی، دارای الگوهای بصری و زیبایی شناختی، انطباق با محیط طبیعی، هماهنگی با عملکرد زیستی و معیشتی، استفاده از مصالح بوم آورد و دانش بومی است. معماری بومی (خودجوش) به طور سنتی به فرم هایی اطلاق می شود که بر اساس نیازهای ساکنان منطقه و محدودیت های محل و اقلیم شکل گرفته باشد. به بیان دیگر، معماری بومی با مردم همزاد و با محیط همساز است و ساختار آن به گونه ای است که با اقلیم محل، بیشترین سازگاری را دارد و کمترین تحلیل و تخریب را برای محیط زیست و خود به وجود می آورد. عوامل سازنده و اصلی معماری بومی عبارتند از: اجتماع، محیط، اقتصاد، مذهب، اقلیم، آداب و رسوم و فرهنگ؛ که به کارگیری آن ها به ایجاد بناهای پایدار شهری منجر می شود. هدف از این پژوهش صرفاً تقلید از معماری بومی نیست بلکه درک پایداری بنا در زمان و مکان و درک ارزش های آن مد نظر است، به گونه ای که پایداری محیط شهری را در ارتباط با معماری بناهای پایدار و مسائل زیست محیطی شهر بررسی نماید. این پژوهش از نوع توصیفی کیفی و مروری بوده و اطلاعات آن به روش کتابخانه ای - اسنادی و اطلاعات میدانی گردآوری شده است.

واژه های کلیدی: معماری بومی، اقلیمی، الیاف، درخت نخل، هتل های ساحلی